

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1081

02.12.2023 (134)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen) Politiskā kareivība: SA tradīcijas un gars

4. daļa

PILNVARU ATŅEMŠANA (1934 - 1945)

Labāko SA līderu sodīšana ar nāvi 1934. gada 30. jūnijā bija salauzusi SA muguru: tagad SA bija ievērojami samazinājusies skaitliski un politiski pilnībā zaudējusi varu. Līdz 1945. gadam nekas nemainījās. Bez jebkādas reālas funkcijas Trešajā reihā SA turpmāk veidoja milzīgu, apolitisku militāru sporta klubu bez jebkādas nozīmes. Pat 1939. gadā atkal sākušais karš neko nemainīja: SA neļāva veidot savus militāros formējumus, lielākā daļa SA vīru pildīja savu pienākumu vērmahta rindās tāpat kā visi pārējie tautas pārstāvji, SA līderi cīnījās un gāja bojā zemākajos komandieru amatos, nespējot izdarīt nekādu formatīvu ietekmi.

Līdz ar to varas gadi ir diezgan neproduktīvi attiecībā uz šo tēmu. Tomēr, pat ja trūka pozitīvo iespēju, SA varas atņemšanas un tās seku analīze negatīvajā sfērā piedāvā būtiskus skatupunktus uz SA tradīciju:

Pēc savas būtības SA nekad nebija patstāvīgs politisks spēks, bet vienmēr bija paredzēta kā partijas kaujinieku elites organizatoriskā struktūra. Tāpēc SA pilnvaru atņemšanai neizbēgami bija jāietekmē arī NSDAP, kuras kaujinieku atzars tā bija, nozīme un uzstājība. Brūnie krekli bija visskaidrākā un vistīrākā nacionālsociālisma gara izpausme, un tāpēc to atņemšana praktiski noveda pie NSDAP kā revolucionāra un formējoša spēka panīkuma. Ar 1934. gada 30. jūnija lēmumu

notika atteikšanās no revolūcijas pabeigšanas visos līmeņos un darba dalīšanas ar reakciju, kuras varas bastioni armijā, administrācijā un ekonomikā palika neskarti apmaiņā pret lojalitātes solījumu fīreram. Tas nozīmēja, ka būtiskas valsts un sabiedriskās dzīves jomas tika attālinātas no partijas gribas un spējas veidot lietas. Agrākais apgalvojums, ka "**partija komandē valsti**", sociālajā realitātē praktiski tika anulēts. Pēc 1933./34. gada nacionālās sacelšanās NSDAP iespēju robežās īstenoja kontroli.

Pēc 1934. gada revolūcija palika nepabeigta, un pat tās iespēju robežās partija, kurai trūka sākotnējās SA revolucionārā, ideālistiskā un kaujinieciskā elementa, arvien vairāk un vairāk pārvērtās par to, ko es reiz citur raksturoju kā "svētku komiteju piemiņas pasākumu organizēšanai"! Protams, tika paveiktas lielas lietas:

Ar savām apakšvienībām NSDAP izdevās, kur tā spēja sevi apliecināt, sniegt reālus un efektīvus pierādījumus nacionālsociālistu gribai veidot lietas - sociālajā jomā ar Vācu strādnieku fronti, jaunatnes audzināšanas jomā ar Hitlerjūgendī, vācu sieviešu vervēšanā un izglītošanā ar NS sieviešu apvienību. Šie sasniegumi sniedz priekšstatu par to, kāds būtu bijis efekts, ja partijai būtu izdevies apliecināt savas agrākās pretenzijas uz pilnīgu varu visās jomās. Tomēr šādā veidā Dr. Gēbelss ar savu fascinējošo propagandu radīja galu galā bīstamu ilūziju, ka nacionālsociālistiskā valsts ir realizēta, lai gan Trešais reihs savos būtiskajos varas un politikas pamatos labākajā gadījumā bija Vācija, kas kļūst par nacionālsociālistisko valsti, kuras realizācijai, pēc Rozenberga domām, būs nepieciešamas aptuveni trīs paaudzes - līdz, proti, izauga pirmā paaudze, kuru pilnībā apmācīja un izglītoja nacionālsociālists. Tādējādi nacionālsociālistiskās valsts pamatā nebija revolucionārās partijas varas politiskā uzvara un formējošais spēks, kas iepiežas visās jomās, kā tas bija sākotnēji iecerēts, bet pamatā tikai un vienīgi tas, ka partijas līderis bija kļuvis par Reiha kancleru un saprata, kā šim amatam piešķirt ārkārtējas pilnvaras. Tas arī izskaidro, kāpēc pēc fīrera nāves reakcija ātri atkal uzplauka un spēja atjaunot sev tīkamu sistēmu, kamēr nacionālsociālistiskā kustība bez partijas līdera pie varas uz vienu paaudzi zaudēja gandrīz visu rīcībspēju un atguva to tikai 70. gados.

Pēc 1944. gada 20. jūlija P. Bormaņa vadītajai partijas kancelejai tomēr izdevās panākt, ka partija vairāk iesaistījās pie varas: Ar Gauverteidigungskommissariate (Gau aizsardzības komisariātu) un Volkssturm (Tautas vētras) izveidi, kas bija pakļauti partijai, Ādolfs Hitlers pēc desmit gadiem atkal nodeva reiha likteni NSDAP rokās, taču daudzējādā ziņā tas bija par vēlu.

Galū galā ir aizraujoši vērot, kā kara stresa un grūtību apstākļos kļūst arvien skaidrāks Rēma bažu un priekšlikumu pamatojums: Ar gandrīz desmit gadu kavēšanos Waffen-SS kā nacionālsociālistu ietekmētu elitāro spēku un Volkssturma kā nacionālsociālistu tautas milicijas izveide īstenoja štāba priekšnieka sākotnējo

konceptiju par vērmahtu, Bormaņa vadītā partija pēc 1944. gada 20. jūlija īstenoja izmisīgu kampaņu pret reakcijas spēku, un vērmahta vadība izrādījās pilna reakcionāru nodevēju.

Divi autentificēti fīrera izteikumi 1945. gadā liecina par to, cik lielā mērā 1934. gada 30. jūnija SA atņemšana bija kļuvusi par Trešā reiha izšķirošo traģēdiju:

"Uz mana kapa plāksnes vajadzētu rakstīt: Viņš bija savu ģenerāļu upuris!" un "Ernstam Rēmam bija taisnība: mums bija vajadzīgs vērmahts, kas piepildīts ar revolucionāru - nacionālsociālistu garu!".

Līdztekus kompromisam ar reakciju un ilgstošai SA atbrīvošanai no pilnvarām 1934. gada 30. jūnijā notika vēl trešais, liktenīgais notikums, kam arī bija jāspēlē sava loma Trešā reiha sabrukumā: Dogmatisma dzimšana!

Ar dogmatismu mēs saprotam iekšēju attieksmi, kas pasludina individuālus uzskatus vai pat saskaņotu uzskatu sistēmu par absolūtu patiesību un tādējādi izvaro un sakropļo dabas un realitātes daudzveidību un atvērtību. Šāda attieksme vienmēr ir postoša, jo mēģinājums ieslēgt realitāti absolūtu uzskatu būrī un saliekt to savā formā vienmēr noved pie dabai pretējas rīcības un pie necilvēcīgas izturēšanās, cenšoties pakļaut dabu un tās likumus dogmām. Tā kā tas ir pretrunā ar cilvēka iekšējo dabu, dogmatisms rada savos piekritējos mākslīgu un histērisku fanātismu, kura mērķis ir apslāpēt iekšējās šaubas, bet tā pretinieki tiek apspiesti, nepastāvot nekādam citam pamatojumam kā vien tam, ka viņi nevēlas pakļauties maldīgai sistēmai, nevēlas noliegt dabu un realitāti. Sākot ar primitīvām, augstākām un vienkāršām muļķībām, piemēram, kristīgo doktrīnu "es tam ticu, jo tas ir absurds" un liberālkapitālistisko "cilvēku vienlīdzības" pamatlikumu, un beidzot ar izsmalcināto "mēs" sistēmu, katoļu dogmu, psihoanalīzi vai marksistisko doktrīnu celtni, realitātes dogmatiskā izkropļojuma loks, no kura rodas ideoloģiju necilvēcība, ir plašs.

Savukārt nacionālsociālisms nav ideoloģija - tas neveido dogmatisku, mākslīgu doktrinālu celtni no maldīgiem uzskatiem, bet gan raugās uz realitāti kā uz pasaules un dzīves uzskatu, ieņem tajā stingru pozīciju, iepazīstot dabu un tās likumus, un uz to pamata veido dabisku, organisku dzīves kārtību. Arī nacionālsociālistiskā partija nav dogmatiska - tā pieprasa disciplīnu un pakļaušanos partijas līnijai nevis tāpēc, ka tā pretendē pārstāvēt ideoloģisko doktrīnu absolūto patiesību, bet gan tāpēc, ka šāda disciplīna ir nepieciešama, lai militāra, revolucionāra kustība varētu valdošo, dabai pretējo sabiedrību aizstāt ar dabai un sugai atbilstošu sabiedrību, Jauno kārtību!

Tas pats attiecas arī uz SA: arī šeit netika uzspiesta mākslīga ideoloģija, bet tika attīstīta brīva, revolucionāra attieksme pret dzīvi, ar kuras palīdzību kareivīgs

nacionālsociālists - politiskais kareivis - atrod savu vietu cilvēku kopienā un ar savu kareivīgo apņemšanos palīdz īstenot Jauno kārtību!

Uz nacionālsociālismu cilvēkus ved daudzi personīgi iemesli un dzīves attieksme - starp tiem var būt arī dogmatiskas dabas iemesli, jo dogmatisms ar savu pārliecības un galīgo skaidrojumu solījumu un stingro stingrību daudziem cilvēkiem ir pastāvīgs kārdinājums, lai izbēgtu no nežēlīgās realitātes. Tomēr kopumā nacionālsociālisms, partija un tās SA vienmēr ir bijuši brīvi no dogmatisma.

Tas mainījās arī ar 1934. gada 30. jūniju: No tā ieguvēja ne tikai reakcija, kas ieguva no SA, kura no tā brīža palika neskarta, līdz 1944. gada 20. jūlijā kļuva acīmredzama tās nacionālā neuzticamība un nodevība, bet arī SS, kas vairs nebija pakļauta SA štāba vadībai, kļuva par patstāvīgu organizāciju un gadu no gada līdz pat beigām ieguva arvien lielāku varu un ietekmi, kļūstot pat par valsti valstī. Arī kaujas, miera un kara gadu esesieši bija politiskie karavīri. Tas, kas līdz šim aprakstīts par SA, lielā mērā attiecas arī uz SS, kas sākotnēji nebija iecerēta kā nekas cits kā politiskās karaspēka daļas tālāka atlase un elites formācija.

Tāpēc mēs nevaram būt pārsteigti, ka SS smagā cīņā soli pa solim vispirms iekaroja iekšējās drošības aparātu un beidzot, karā ar Waffen-SS, beidzot realizēja nacionālsociālistisko revolucionāro armiju. Tas arī izskaidro priekšzīmīgo karavīra diženumu, biedriskumu, disciplīnu, gatavību upurēties un apņemību, ar kādu SS vīri daudzējādā ziņā īstenoja Ādolfa Hitlera prasību par nacionālsociālistiem - būt par "tīrāko rases un personības vērtības iemiesojumu"! Tajā visā - īpaši Waffen-SS piemērā - mēs redzam īstu politiskā karavīra attieksmes pret dzīvi paraugu. Taču tas viss patiesībā nav raksturīgs SS: daudz pamatīgāk un galu galā izstaroties uz visiem mūsu tautas vīriešiem, kas ir derīgi militārajam dienestam, saskaņā ar Rēma idejām to jau no paša sākuma vajadzēja censties panākt un īstenot ar SA un tās elites formējumu - SA štāba gvardi, un tas noteikti būtu noticis uzvaras pār reakciju un otrās revolūcijas sākšanas gadījumā.

Tomēr problēma ar SS pirmām kārtām nebija tā, ka nepieciešamā attīstība, kas ar tās palīdzību tika apturēta 1934. gada 30. jūnijā, tagad, ņemot vērā praktiski jau zaudēto karu, tai bija jāatjauno pēc vairākiem gadiem, - problēma drīzāk bija tā, ka SS, tāpat kā SA, sākotnēji sāka savu darbību pēc nacionālsociālistiskās kustības politiskā kareivja parauga, bet reihsfīrera Himlera ietekmē arvien vairāk attīstīja savu dogmatisko ideoloģiju, kurai ar nacionālsociālismu beidzot bija kopīgs tikai nosaukums:

SS neapmierinājās ar to, ka tā bija Nacionālsociālistiskās partijas apakšvienība un tādējādi atrada savu vietu Volksgemeinschaft, kā to vienmēr uzskatīja par pašsaprotamu SA, bet uzskatīja sevi par valsti valstī - par nākotnes saimniekiem, nevis par Volksgemeinschaft daļu!

Šī nav īstā vieta, lai detalizēti analizētu SS ideoloģiju un pierādītu tās iekšējo nesaderību ar nacionālsociālistisko dzīves uzskatu. Var pietikt tikai ar dažiem atslēgas vārdiem: SS ideoloģijas sastāvdaļas bija nordiskās rases pārākums, slāvu tautu mazvērtība, mantojamās aristokrātijas kā absolūti valdošas šķiras izveidošana - tie visi ir pret dabu vērsti un dogmatiski uzskati, kas noteikti ir pretrunā ar nacionālsociālistiskā skatījuma uz dzīvi pamatpunktiem - rasu daudzveidības atzīšanu (kas izslēdz rasu naidu!) un nacionālās kopienas ideju (kas ir tikpat nesavienojama ar vienpusīgu cieņu pret nordisko rasi, kas pārstāv tikai mazākumu vācu tautā, kā arī ar apgalvoto jaunās asinsradnieku aristokrātijas kundzību)! Ideoloģiskajai atsvešinātībai sekoja arī organizatoriskā: teorētiski SS bija NSDAP apakšvienība, taču praksē tā arvien vairāk veidoja pilnīgi neatkarīgu Trešā reiha varas orgānu un beigu beigās ar nacionālsociālistisko Volksstaat to saistīja tikai personiskais uzticības zvērests Ādolfam Hitleram. SS vadošās aprindas savas varas virsotnē sapņoja par neatkarīgu SS ordeņa valsti Burgundijā kā nordiskās rases pakļautā Eiropas kontinenta valsts kodolu un par galīgo nacionālsociālistiskās partijas kā vadošā spēka nomaiņu pēc galīgās uzvaras un Fīrera nāves un tās aizstāšanas ar SS.

Tas ir skaidri jānorāda:

Ne jau ideja par kārtību, elitāro izglītību vai pat patiesu rasu dižciltību ir noraidāma pati par sevi, bet gan tās sajaukums ar nordiskajām ilūzijām par izredzētību un līdzīgām dogmatiskām deģenerācijām, kas mākslīgi sašķēla un sašķēla iecerēto Volksgemeinschaft, kā arī vērsa pret mums visas citas tautas un rases! Protams, šādām domām ļāvās tikai neliels aplis SS iekšienē, taču diemžēl tās bija ļoti spēcīgas un galu galā izšķirošas, jo aiz tām stāvēja pats reihsfīrers-SS. Himlers būtībā nekad nesaprata nacionālsociālismu, bet zem šī iegansta vienmēr centās uzspiest savu rasu augstprātības ideoloģiju un pārprastu meistarū cilvēcību. Nav nepieciešams sīkāk izvērst, lai saprastu, cik ļoti šī SS ideoloģija kaitēja mūsu lietai un veicināja nacionālsociālistiskās tautas valsts sabrukumu! Kā minēts iepriekš, šādas dogmatiskas tendences ir tikpat svešas SA kā valsts veidošana valstī!

Tāpēc, kad 1977. gadā es sāku veidot jaunu SA, kas pieteica vēsturiskās Sturm-Abteilung tradīcijas, tajā jau no paša sākuma bija ietverts arī lēmums: "*Kamēr man šajā kustībā būs, ko teikt, jaunu SS nebūs!*"

Pagaidām, neraugoties uz zināmu pretestību, mēs esam to pilnībā ieviesuši mūsu kopienā. Krīze ap SS spārnu mūsu kopienā, kas izcēlās ap bijušo ANS/NA organizācijas vadības locekli Arnd-Heinzu Marksu, parādīja, cik pamatotas bija mūsu bažas par kaitīgu jauno SS ideoloģijas izdevumu.

Protams, kārdinājumi dogmatiski sagrozīt mūsu ideju neaprobežojas tikai ar SS loku; un, protams, arī SS iekšienē bija daudz pozitīva (kā aprakstīts), taču ārpus

SS dogmatisms nekad nav izskanējis izšķiroši un ietekmīgi.

Bet, tā kā SS bija tiešais labuma guvējs no SA atbrīvošanas no pilnvarām 1934. gada 30. jūnijā, mums CĪŅA PRET DOGMATISMU ir daļa no tradīcijas, kurā mēs stāvam kopā ar cīņu pret reakciju, kas jau tika apspriesta! Mūsu zvērests, ka 1934. gada 30. jūnijs mūsu kustības vēsturē nekad nedrīkst atkārtoties, prasa apņēmīgi noraidīt dogmatiskās ideoloģijas un organizatoriskās neatkarības tendences mūsu kopienā. Mūsu politiskajiem kareivjiem tas ir astotais SA tradīcijas aspekts!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acmredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par lādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvārā esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitleru un cilvēces armiju (www.mourningthescientist.com/ truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tā daudz darāmā. Otrā pasaulē kara laikā ir absolūti informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpārta. Tā ir tāda kā arheoloģa sajūta, kas izrādās apkrāpšana. Paglātni, kuru visi nevēlās izcelt gaismā. Mēs varam vēlreiz pateikties internetam par informācijas un atbilstošiem plūdiem. Gadu gaitā ir parādījusies ārkārtīgi retas lietas no dažādiem vietniem

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countenances and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture destruction, and race-mixing.

Whether "Japs" or "Slaps", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gerdhard Lusch.

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!**
Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!

